

§ 1. Przedsiębiorstwa w budowie oraz dyrekcje budów korygują wartość eksploatowanych przez nie środków trwałych przez dokonywanie odpisów umorzeniowych księgowanych Wn 082 Ma 07.

§ 2. 1. Jednocześnie tworzy się fundusz amortyzacyjny przez zaliczenie wartości zużycia eksploatowanych środków trwałych w ciężar nakładu z tytułu umorzenia środków trwałych (Wn 47 Ma 187).

2. Nakłady te wchodzić następnie w skład nakładów inwestycyjnych i w wyniku rozliczenia poprzez klasę 7 i 9 przenoszone są w ciężar podgrupy 030.

§ 3. 1. Fundusz amortyzacyjny dzieli się na:

- a) fundusz amortyzacyjny na inwestycje (1870),
- b) fundusz amortyzacyjny na kapitalne remonty (1871).

2. Fundusz amortyzacyjny na inwestycje wynosi 60%, a na kapitalne remonty — 40% odpisów amortyzacyjnych.

3. Władze naczelné są uprawnione do ustalenia w indywidualnych przypadkach odmiennego klucza procentowego podziału, jeśli 40% odpisów amortyzacyjnych nie zabezpieczy wykonania niezbędnych kapitalnych remontów.

§ 4. Fundusz amortyzacyjny na inwestycje nie podlega odprowadzeniu na „Rachunek Inwestycyjny Banku Inwestycyjnego“ w Narodowym Banku Polskim. O wartość tego funduszu należy zwiększyć zapis kredytowy na koncie 020 (Wn 1872 Ma 020). Jednocześnie należy dokonać odpowiedniego zapisu w kartotece analitycznej do podgr. 020.

§ 5. Fundusz amortyzacyjny na kapitalne remonty podlega odprowadzeniu na rachunek kapitalnych remontów. W momencie przelewu środków inwestycyjnych na rachunek kapitalnych remontów (Wn 1122 Ma 020), należy dokonać zapisu Wn 1871 Ma 1882.

§ 6. 1. Finansowanie nakładów na remonty kapitalne powinno być dokonywane w trybie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1949 r. w sprawie finansowania kapitalnych remontów przedsiębiorstw objętych systemem finansowym (Biuletyn Finansowy Min. Przem. i Handlu Nr 5, str. 154) zmienionej uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1950 r. (Biul. P.K.P.G. Nr 7, poz. 99).

2. Księgowanie tych nakładów powinno być dokonywane na obowiązujących zasadach.

§ 7. Kwoty wypłacone ze środków inwestycyjnych na kapitalne remonty w okresie od dnia 1 stycznia 1950 r. umniejszają sumę podlegającą odprowadzeniu na rachunek kapitalnych remontów stosownie do § 5.

§ 8. W zakresie przenoszenia sum zakumulowanych na rachunkach kapitalnych remontów oraz kredytów antycypacyjnych na poczet przyszłej akumulacji amortyzacji obowiązują przepisy uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1950 r. w sprawie częściowej zmiany uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1949 r. w sprawie finansowania kapitalnych remontów przedsiębiorstw objętych systemem finansowym (Biul. P.K.P.G. Nr 7, poz. 99).

§ 9. Środki pozostałe z końcem roku na rachunku kapitalnych remontów przedsiębiorstwa w budowie lub dyrekcji budowy przeznaczone są na sfinansowanie ich kapitalnych remontów w roku przyszłym, o ile odrębne przepisy nie ustalą innego przeznaczenia tych środków.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z E. Droźniak

1563.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 października 1950 r.

rozciągające moc obowiązującą uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1948 r. w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń z tytułu dostaw i robót inwestycyjnych przedsiębiorstw objętych systemem finansowym oraz zniesienia zaliczkowania przedsiębiorstw budowlanych i montażowych na działające na zasadach rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstwa i zakłady państwowe, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółki prawa prywatnego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt. 10) i 11) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakre-

su działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą postanowień uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1948 r. w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń z tytułu dostaw i robót inwestycyjnych przedsiębiorstw objętych systemem finansowym oraz zniesienia zaliczkowania przedsiębiorstw budowlanych i montażowych (zał. do okólnika Min. Skarbu z dnia 5 stycznia 1949 r.—Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 1, poz. 4) rozciąga się na wszystkie pozostałe działające na zasadach rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstwa i zakłady państwowe, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółki prawa prywatnego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego.

§ 2. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy przedsiębiorstw podległych terenowym organom jednolitej władzy państwowej oraz Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1950 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1950 r., a w stosunku do rozliczeń z Planem Inwestycyjnym na rok 1950 — do dnia 28 lutego 1951 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z E. Droźniak

1564.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 7 października 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się przymusowy zarząd państwowy:

- 1) z dniem 7 października 1950 r. — nad przedsiębiorstwem:
 - a) Apteka spadkobierców Romana Stockiego, dzierżawca Roman Zaręba w Warszawie, ul. Targowa 59;
- 2) z dniem 13 października 1950 r. — nad przedsiębiorstwami:
 - a) Apteka „pod Aniołem” spadkobierców Stanisława Gniatczyńskiego w Ostrowie Wielkopolskim;
 - b) Apteka Ignacego Flisara w Świeradowie-Zdroju, ul. Sienkiewicza 456;
 - c) Apteka „Nadwiślańska” Wandy Bazułkówny i Zofii Bucholcowej w Toruniu, ul. Lubicka 43;
 - d) Apteka „Piastowska” Mgra Dionizego Perlińskiego w Gliwicach, ul. Zwycięstwa 9;
 - e) Apteka „Nowa” Mgra Jana Rysaka w Jasle, ul. Kościuszki 15;
 - f) Apteka Wiktora Wagnera w Łodzi, ul. Piotrkowska 67;
 - g) Apteka Mgra Abrahama Milleta, dzierżawca Jan Waller w Nowym Targu, Rynek 18;
- 3) z dniem 19 października 1950 r. — nad przedsiębiorstwami:
 - a) Apteka „Św. Elżbety” w Krakowie, ul. 3-go Maja 33;
 - b) Apteka Mgra Zofii Marii Haladewicz-Pokoronowej w Rymanowie, ul. Sanocka 5;
 - c) Apteka „pod Koroną” Franciszka Mikołajczyka w Zielonej Górze, ul. Pionierska 62;
 - d) Apteka „pod Orłem” Antoniego Hakosteckiego w Oleśnicy Śląskiej, Rynek 11;
 - e) Apteka spadkobierców Bolesława Franciszka Szejnkowskiego, dzierżawca Mgr Roman Kolo-dziejczyk w Szczakowej, ul. Jagiellońska 18;
- 4) z dniem 25 października 1950 r. — nad przedsiębiorstwami:
 - a) Apteka „pod Barankiem” Mgra Janiny Merskiej w Krośnie, Plac Daszyńskiego 4;
 - b) Apteka „pod Gwiazdą” Mgra Marcelgo Najdera w Bolesławcu Śląskim, ul. Kubika 12;
 - c) Apteka „pod Opatrznością” Mgra Adama Jasińskiego w Suchej k/Zywca, ul. Piłsudskiego 1/15;
 - d) Apteka „Stara” Mgra Romana Kolakowskiego w Bytomiu, Plac Inwalidów 26;